

כניסת השבת 19:13

צאת השבת 20:11

העלון שלי בשבת ובחג

עלון מורד סיפורים מחזקים

היהדות, התגיר ומאוחר יותר עלה לארץ ישראל, השתקע באיזו ישיבה והיום הוא אחד מתלמידי החכמים הנמצאים בירושלים. ואנחנו ראינו שיהודי, גם אם "יחפשו" אותו בתחפושת פורים לנוצרי ויקחו אותו לכנסיה ויסתירו ממנו את זהותו, בסופו של דבר בהשגחה פרטית, תבער בו הנקודה היהודית ותוביל אותו לחוף מבטחים ב"ה. והגמרא ביבמות ע"ח מביאה ששלוש התכונות, גומלי חסדים ביישנים רחמנים הן העומדות בנקודה היסודית והתשתיתית ביותר של עם ישראל ומייחד אותו כפי שנהג אותו סטודנט מיועצו שחש חמלה כלפי הזולת.

בעל מוסך אחד, קיבל מחברת ההשכרה אלבר, רכב לטפל בו, אבל הרכב נגנב, ולבעל המוסך לא היה ביטוח! אז חברת ההשכרה חייבה אותו לשלם מלוא סכום הרכב 200 אלף ש"ח. הוא ישב איתם והגיעו להסדר שהרכבים של חברת אלבר יטופלו אצלו במוסך בחינם, עד אשר יסגר סכום החוב.

"הכל לטובה" חשב בעל המוסך. בשלב הזה אדם שואל: 'איך לשלם 200 אלף דרך תיקון רכבים זה לטובה?' אבל אותו בעל מוסך קיבל באהבה ובהכנעה את החוב שלו ותיקן לחברת אלבר את רכביהם, וכעבור תקופה הוא סגר את החוב.

ביום שהסתיים החוב, הגיעו למוסך מנהלי חברת אלבר ואמרו לאותו בעל מוסך: שהם כל כך היו מרוצים ממנו, שמעתה כל הרכבים של חברת אלבר ברחבי הארץ יטופלו אצלו. מאותו יום נכנסה לו עבודה בכמות מטורפת! עד כדי כך שהוסיף עוד 10 עובדים ונפח ההכנסה גדל למימדים שהוא לא הכיר מעולם! וב"ה המוסך שלו עובד נון סטופ!

כשנגנב הרכב, רבים ראו את זה רע! אבל אדם שהולך בדרכי השם, יודע שהקב"ה עושה רק טוב, כי מגניבת רכב וחוב ענק, הגיעה רווחה כלכלית לשנים ארוכות ב"ה!

ניגש אותו סטודנט לאותו עני ושאל אותו מדוע אינו בא לקבל חמגשית? 'כי אני לא סובל יהודים ולכן לא אקח אוכל מיהודים' ענה בזעם. 'מה לא סובל יהודים? מה הקשר ליהודים' אני נוצרי' השיב הסטודנט. 'אתה יהודי' 'מה פתאום יהודי, איך הגעת למסקנה שאני יהודי?' גיחך הסטודנט הנוצרי ובלבו חשב - 'טוב, זה איזה הומלס מג'נון' ולא לקח את דבריו ברצינות 'תקשיב לי טוב' אמר העני 'רק יהודי מסוגל לחשוב על זה, לאסוף אוכל מאולם, לארגן לסדר בחמגשיות, לסחוב לשנע ולבוא ולחלק לעניים, שום גוי לא יעלה במחשבתו לעשות כדבר הזה, רק יהודי!' צחק הסטודנט ואמר לאותו עני 'אתה מדבר שטויות, אני בכלל נוצרי' 'אני לא מדבר שטויות אני רואה אותך כבר זמן רב, לב רגיש לב רחום, עין טובה לאחרים זה רק יהודי זה לא קיים אצלנו הגויים ואני שונא יהודים, אני מיהודי לא אוכל'.

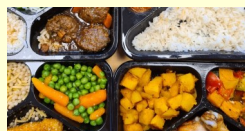
עזב הסטודנט את המקום, אך המחשבה לא הרפתה ממנו אודות דבריו של העני. הגיע לבית אמו ושאל אותה 'תגידי לי את האמת יש לנו קשר ליהודים או ליהדות?' 'תגידי לי השתגעתי! מאיפה הבאת את המחשבה הזו?! התחיל הסטודנט לתחקר אותה על מוצאה ושם הסבים והסבתות 'תגידי לי את האמת מאיפה אנחנו?' 'מה זאת המחשבה הזו ורוח שטות שנכנסו אליך? אתה לא רואה שאנחנו נוצרים, הולכים לכנסיה כל יום ראשון?' ואז סיפר הבן הסטודנט את שאמר לו אותו הומלס עני 'אני לא יודע למה? אבל אני מרגיש משהו, האינטואיציה שלי אומרת שיש משהו בדברי ההומלס' הבחין הבן שאמו קצת נבוכה ומבולבלת, הוא לחץ אותה ולחץ ואז היא סיפרה שהיא בכלל יהודיה, נישאה לגוי והתבוללה בין גויים כבר עשרות שנים ואיבדה את הזהות ורצתה להיות חלק מהחברה הסביבתית, על כן סיגלה לעצמה גינונים של נוצרים והלכה לכנסיה רחמנא לצלון כדי שהסביבה תקבלה.

שמע אותו סטודנט את דברי אמו והדבר הראשון שעלה במוחו לרוץ לבית הכנסת הקרוב. הגיע לבית הכנסת ו'תפס' את הרב שם וסיפר לו את סיפורו ושאל אותו 'אבי נוצרי ואמי יהודיה, מה אני?' אמר לו הרב 'אתה יהודי' הוא שמע את הדברים האלה, החליט שהוא מגיע לשיעורים. בהכוונתו של הרב טעם את טעם

הרצאה בבית המלון בירושלים, קיבל הרב טלפון מאירגון אחר בו נשאל, אם יוכל לתת מחר הרצאה? הסתבר שמקום ההרצאה קרוב אליו ממש וזה גם שעה וחצי אחרי מסירת השיעור לאותם חמישה חברים, וזה אומר, שהוא יכול למסור לאותם חמישה את השיעור הקבוע ואחרי כן בניחותא להגיע למסור הרצאה. לא כמו ההרצאה שביטל, שבה היה צריך לנסוע ממקום מגוריו לירושלים וכן לחזור את אותה דרך, והסתבר עוד, שהתשלום על אותה הרצאה היה כפול, ממה שהיה צריך לקבל בירושלים. כלומר הויתור על ההרצאה בירושלים תמורת שכר מפתה ואי הויתור על חמשת משתתפי השיעור, העניקו לו שכר שלא חלם עליו! כי ממצוה לא מפסידים!

בחור אמריקאי גוי הגיע פעם אחת לאמו ואמר לה שהוא רוצה ללמוד באוניברסיטה. האם השיבה שאין ביכולתה לשלם את שכר הלימוד שלו, על כן ממליצה לו לעשות מה שהרבה סטודנטים עושים, עובדים ולומדים וכך מממנים את שכר הלימוד. מספר ימים חיפש הבחור עבודה, עד שמצא עבודה באולם אירועים. בעבודתו שם לב שבסוף כל אירוע זורקים המון אוכל וזה הפריע לו מאוד! הלך לבעל האולם ואמר לו 'ראיתי שזורקים המון המון אוכל, גם מנות שלמות, אתה יודע כמה עניים יש?! לא חבל? המון רעבים יכלו להנות מזה' 'ראה' אמר בעל האולם 'אני אין לי זמן לכל ההתעסקות הזו, אם יש לך זמן, קח את האוכל ועשה כרצונך'.

אותו בחור בסוף כל אירוע היה אוסף את כל האוכל הנוותר, מסדר אותו בחמגשיות והולך לכל המקומות של העניים ומחלק להם. אותם עניים התרגשו ושמחו, כי פתאום בא אל פיהם אוכל שלא טעמו מעולם, בשר משובח דגים ועוד, ובכל פעם לכשהגיע לנקודת החלוקה, כולם התנפלו עליו כמוצאי שלל רב, וכך במשך כמה חודשים, עד ששם לב שבזמן שהגיע לנקודת החלוקה כל העניים רצים לעברו, חוץ מעני אחד שישב דרך קבע באיזו פינה ולא ניגש אליו כלל. הסתקרן הסטודנט הגוי לדעת מדוע אותו עני לא בא לקחת חמגשית כמו כולם?!

ראה אנכי נתן לפניכם

אומר בעל הטורים שהמילה 'לפניכם' היא ברבים, כי התורה ניתנה לכלל הציבור, אבל המילה 'ראה' ביחיד, כי האחריות האישית והבחירה החופשית, מוטלת על כתפיו של כל יחיד ויחיד. **רב אחד** היה מוסר שיעור קבוע לחמישה אנשים בלבד! הם היו רחוקים מתורה ומצוות, לכן היתה חשיבות גדולה לשיעור הזה. אותו רב מסר מידי שבוע את אותו שיעור ללא תמורה כספית, וכן מסר עוד מספר שיעורים אחרים בלי לקבל שכר כלל. פרנסתו לא היתה קלה, מידי פעם היה מקבל טלפון לתת הרצאה בשכר, וזה נתן לו קצת אויר לנשימה.

יום אחד קיבל טלפון, הוא נשאל אם יוכל לתת מחר הרצאה בבית מלון בירושלים? השכר גבוה מאד ויכול לעזור לו בפרנסה. אבל אם יקח את ההצעה להרצות מחר בירושלים, זה אומר להפסיד את מסירת השיעור של החמישה חבר'ה. לכאורה, מה הבעיה? הרב יודיע על ביטול חד פעמי לכל משתתפי השיעור, או לחילופין יארגן רב אחר במקומו באופן חד פעמי. כלומר על המאזניים שכר גבוה מאד בבית מלון בירושלים מול כלום שכר במסירת שיעור לחמישה חברים!

אך הרב, הכיר היטב את הנפשות הפועלות, את דפוס החשיבה של חמשת המשתתפים הלא דתיים, הוא ידע שאם הוא מבטל חד פעמי את השיעור, או לחילופין דואג למחליף, אותם חמישה לא יבואו יותר לשיעור! זו התלבטות לא קלה, כי שכר גבוה בהרצאה אחת, יכול 'לסדר' אותו היטב לזמן מה.

אבל הרב החליט שעל מצווה לא מוותרים, והודיע לאירגון, שהוא לא יכול לתת הרצאה בבית מלון בירושלים, כמובן שעל ההרצאה הזו יהיו קופצים רבים, כי שכר גבוה בצידיה, אבל הרב ראה לנגד עיניו את חמשת משתתפי השיעור שלו והעדיף אותם על קבלת שכר גבוה.

שעה אחרי שהודיע לאותו אירגון, שהוא הרב לא יוכל להגיע לתת

סולטן אחד זילזל בעובדה שהקב"ה מזווג זיווגים. הוא אמר 'איזה שטויות, אני אראה לכם שזה קלי קלות לזווג זיווגים' לאותו סולטן היתה משרתת צעירה רווקה נאה ומוכשרת. הוא נתן בידיה מעטפה וביקש ממנה להגיע אל שר הפנים, רווק בן 30, ואמר לה שאם תמסור את המעטפה לאותו שר תקבל עבור פעולה זו 300 זהובים. בתוך המעטפה כתב הסולטן מכתב לשר בו הוא מבקש ממנו להתחתן עם מוסרת המעטפה. למשרתת לא היה מושג מה כתוב במכתב.

הלכה אותה משרתת לשר הפנים, בדרך פגשה באשה מבוגרת שלא הפסיקה לבכות, פנתה אליה המשרתת וניסתה לעזור לה ואותה אשה סיפרה שהיא בת 70 ומעולם לא התחתנה והחיים שלה קשים מאד, מצבה הכלכלי רעוע, היא בחובות וכל יום יותר שחור מקודמו.

ריחמה אותה משרתת ואמרה לה: 'אל תדאגי! אני אעזור לך, קחי את המעטפה הזו ולכי לשר הפנים, תגידי לו שזה מהמלך ותקבלי בעבור זה 300 זהובים, תוכלי לסגור את כל החובות וגם תחיי כמו מלכה הרבה מאד זמן'.

שמחה אותה אשה הודתה למשרתת, לקחה את המעטפה והלכה לבית שר הפנים. כשהגיע נתקלה בשומרים קשוחים שראו לפנייה אשה מבוגרת ולא נתנו לה להיכנס, הסבירה שהיא באה בהוראת הסולטן ורק אחרי הסברים ושיכנועים נתנו לה להיכנס. מסרה את המעטפה לשר הפנים והוא נתן לה 300 זהובים כפי שצויין במכתב, והמשיך לקרוא, ופתאום חשכו עיניו! הסולטן ציווה עליו להתחתן עם מוסרת המכתב! אותו שר היה יפה תואר בן 30 ופתאום הוא מוצא את עצמו בבקשה להתחתן עם בת 70 לא הכי נאה בלשון המעטה, אבל אם הסולטן מבקש, חייבים למלא בקשתו, כי אחרת אתה מסתכן במקרה הטוב בהליכה לכלא! ואכן התחתן אותו שר פנים עם האשה המבוגרת.

כעבור זמן מה ערך הסולטן מסיבה בארמונו עם כל השרים והיו שם מתוקים הכי הכי משובחים. המלך הבחין בשר הפנים שלוקח חלקום לא אחד ושתיים, יותר מעשרה!

אמר לו המלך לשר הפנים: 'מה אתה לוקח חלקום פשוט, כשיש בבופה עוגות ודברי מתיקה הכי הכי משובחים!'

אמר לו אותו שר פנים: 'זה לא בשבילי בשביל אשתי, אין לה כמעט שיניים... ונכון שיש כאן עוגות הכי איכותיות, אבל חלקום יותר נוח לה לאכול' 'אני לא מבין' אמר הסולטן 'אני מכיר את אשתך, היא צעירה והשיניים שלה, הלוואי על כולנו! מה הסיפור?'

אמר לו אותו שר פנים 'אשתי לא צעירה, היא בת 70 ואין לה כמעט שיניים, אקרא לה רגע' הביא את אשתו שר הפנים בפני הסולטן וראה לפניו טורקיה עם שפם... ובלי שיניים... נבהל הסולטן והתברר לו מי באמת מסרה את המעטפה... ואמר 'עכשיו הבנתי שרק בורא עולם מזווג זיווגים'.

סיפר הבן איש חי אודות נערה מוצלחת, חכמה, נאה שאמה היתה אוהבת אותה אהבה עזה, זו לא היתה אהבה רגילה, זו היתה אהבה פלוס, כי האמא הזו התאלמנה מבעלה ולמרות שהיו לה עוד ילדים, הילדה הזו היתה כל עולמה! היא היתה כמו שאומרים 'מטורפת עליה' אבל רצה הגורל והבת הזו בגיל 15 חלתה במחלה קשה ונפטרה מן העולם. אין לתאר את הקושי והצער שהיו לאם.

עברו חלפו הרבה שנים והבן של אותה אם התחתן והאמא לא יכלה לסבול את הכלה. הכלה היתה יפיפיה, חכמה, בעלת מידות משובחות, אצילת נפש, כלילת המעלות, אך יותר מהכל, הכלה הזכירה לאמא את הבת שנפטרה. כל הגעגועים והזיכרונות שהיו לאמא מהבת שנפטרה, הכל צף! כל רגע נתון כשהיתה רואה את הכלה, איך שהיא מדברת, איך שהיא הולכת וכל פעולה הכי קטנה שלה, היא היתה נזכרת בבתה וזה היה מטריף אותה! האמא החלה להציק לכלתה וכן 'לחמם' את בנה כנגד אשתו, והכלה מסכנה, היתה אצילת נפש והתאפקה כל העת.

יום אחד ניגלה לאותה אשה בחלום, בעלה מעולם האמת ונזף בה: 'תגידי לי את משוגעת? מה את מציקה לכלה שלך? את לפני שנים בכית ללא הפסקה כשהבת נפטרה והרעדת את השמים בבכיות שלך, באותם ימים כשבכית וצעקת מעמקי נשמתך, עשית רעש גדול בשמים, והחליטו שהבת שלך תבוא בגילגול בתור כללה, הכלה שלך זו הבת שלך!!! והראיה, שהכלה שלך נולדה בשעה המדויקת שהבת שלך נפטרה, ואת בעצם מציקה לבת שלך, לא לכלה!'

האשה התעוררה מהחלום והלכה לכלתה וביררה את תאריך הלידה שלה וגילתה, אכן שזה היה באותו תאריך בדיוק של הפטירה של הבת שלה! האם לא נרגעה והלכה להורי כלתה וביררה את השעה המדויקת של הלידה והתברר לה שמשמש באותו זמן מדויק כשנפטרה בתה, נולדה כלתה! האמא הבינה שכל דברי בעלה בחלום אמת הם והחלה להתקרב לכלתה, עד שהפכו לחברות הכי טובות עלי אדמות והיא אהבה אותה אהבת אמת, כי ידעה שזו בעצם בתה שבאה בגלגול.

סיפר הרב יעקב שיש שליט"א, שיש מעדניה בירושלים בבעלות אדם בשם אביגדור. אותו אביגדור בצעירותו למד בשיבת חכמי לובלין אצל הגאון הרב שמואל הלוי וואזנר זצ"ל. אביגדור מידועינו, גם שעזב את הישיבה, התחתן, פתח מעדניה, תמיד שמר על קשר הדוק עם הרב וואזנר וכל דבר התייעץ עמו ואף היה תומך כספית בישיבה ונתן תרומות. עברו השנים והרב וואזנר נפטר. לילה אחד חולם אותו אביגדור ובחלומו הוא רואה את הרב וואזנר, שאומר לו: 'אביגדור, אני יודע שבחיי חיותי, כל מה שבקשתי ממך שמעת לי, לכן יש לי בקשה אליך, הגבאי האישי שלי היה מסור אליי בלב ובנפש וצריך עכשיו לחתן את בנו, וחסר לו סכום גדול לחתונה, עזור לו בבקשה!'. קם אביגדור והנה חלום. דבר ראשון בירר אם באמת יש חתונה? ואכן כן, הגבאי של הרב וואזנר מחתן את בנו. אביגדור בירר את התאריך והאולם והגיע ביום השמחה לאולם. אביגדור לא הוזמן לחתונה, אבל הרב וואזנר בקש אז עושים! בכניסה ראה

אליי בלב ובנפש וצריך עכשיו לחתן את בנו, וחסר לו סכום גדול לחתונה, עזור לו בבקשה!'. קם אביגדור והנה חלום. דבר ראשון בירר אם באמת יש חתונה? ואכן כן, הגבאי של הרב וואזנר מחתן את בנו. אביגדור בירר את התאריך והאולם והגיע ביום השמחה לאולם. אביגדור לא הוזמן לחתונה, אבל הרב וואזנר בקש אז עושים! בכניסה ראה

אותו אבי השמחה, הגבאי, וקיבל את פניו והתנצל שלא שלח הזמנה, והניח שבא על פי ההודעה הכללית שתלו בבית המדרש ובבית הכנסת אודות החתונה. אביגדור בירך את אבי השמחה ונתן בידו מעטפה, ובעל השמחה אומר לעצמו - 'גם לא הזמנתי אותו וגם מביא מעטפה! ישתבח שמו!'. נגמרה החתונה ובעל השמחה התקשר לאביגדור בעל המעדניה ואמר: 'אביגדור היקר, נראה לי התבלבלת, הבאת לי בטעות את הפדיון השבועי שלך... 40 אלף ש"ח' 'לא התבלבלתי' אמר אביגדור, 'זה בשבילך' 'מה זאת אומרת בשבילי... מי מביא 40 אלף ש"ח מתנה לחתונה, מחילה, אפילו לא הזמנתי אותך!?' ראה אביגדור שאין לו ברירה וסיפר לאותו בעל שמחה את החלום עם הרב וואזנר, ואיך שהרב וואזנר ביקש ממנו לעזור לאבי החתן.

שמע את זה אבי החתן והחל לבכות, כולו מרוגש! שאל אביגדור 'מה העניין?' השיב לו בעל השמחה, שלפני כשבוע הלך לקברו של הרב וואזנר, עמד שם ליד הקבר, התפלל ארוכות ואז אמר לרב וואזנר - 'כבוד הרב! יעידו שמים וארץ, אתה יודע כמה השתדלתי לעזור לך? אני צריך עזרה ממך, עזור לי! אני זקוק לסכום כסף גדול לחתן את הבן, תתפלל, תהיה מליץ יושר שלי בשמים!'. שניהם שמחו כמובן על 'העזרה משמים' של הרב וואזנר, אבל 'העזרה משמים' לא נסתיימה רק בצד של אבי החתן, אביגדור מידועינו החל להרוויח מאותו יום פי 2 ממה שהרוויח עד אותו יום, ישתבח שמו!.

שניהם שמחו כמובן על 'העזרה משמים' של הרב וואזנר, אבל 'העזרה משמים' לא נסתיימה רק בצד של אבי החתן, אביגדור מידועינו החל להרוויח מאותו יום פי 2 ממה שהרוויח עד אותו יום, ישתבח שמו!.

שניהם שמחו כמובן על 'העזרה משמים' של הרב וואזנר, אבל 'העזרה משמים' לא נסתיימה רק בצד של אבי החתן, אביגדור מידועינו החל להרוויח מאותו יום פי 2 ממה שהרוויח עד אותו יום, ישתבח שמו!.

מספרים על החוזה מלובלין שמעולם לא ישן על מיטה מבלי לדעת מי ישן עליה? מחשש שיש בה בעיה רוחנית, שעטנז וכדומה. פעם הצטרך להתארח החוזה מלובלין באיזו עיירה. המארחים ידעו את 'סיפור המיטה' הלכו לנגר וביקשו מנגר להכין בעבורו מיטה חדשה. הנגר ששמע על החוזה מלובלין, החליט לקחת את ענין המיטה הזו ברצינות. לפני תחילת העבודה החליט לטבול במקווה ולאחר מכן החל במלאכה והכין עבור החוזה מלובלין מיטה חדשה מהודרת.

כעבור תקופה הגיעה החוזה למארחיו ובלילה כשעלה למיטה קם וצעק 'אוי דוקר! דוקר!' וקם מן המיטה. המארחים היו המומים 'מה דוקר? איך דוקר?! זו מיטה חדשה לגמרי!' 'קראו בבקשה לנגר' אמר החוזה למארחיו.

הבהילו את הנגר בלילה והחוזה מלובלין שאלו: 'תגידי מתי בנית את המיטה הזו?' 'ממש בתחילת חודש אב' השיב הנגר 'מה?!' אמר החוזה 'אתה רוצה לומר לי שבנית את המיטה בתשעת הימים של אב?' והנגר הוריד את ראשו מבושה. צדיקים גדולים מרגישים כל דבר, הנשמה שלהם טהורה והגוף מזוכך כך כשהם באים במגע עם דבר לא טהור, לא כשר, הם מיד חשים בכך.

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורינה ומשיח בני אלנה לאה ולשרית בת חנה וליוסף וחיבה אמונה בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית ולשראל בת מלכה ולרפואה הרב חזקיהו דב הכהן קוק בן שושנה ותם רפאל בן שרה שיר ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבה בת רחל ודודתן אלחנן בן רחל וחיבה בת נעמה ורונן בן שושנה ור' יהודה בן אסתר וחרות בת שרה ולעילוי נשמת שמואל בן שרה ואסף בן בדורה וצאלח בן מרים וזהבה בת זכיה וסימי בת מרים ויחזקאל ידידיה בן נחמה שינדל וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנום ויוסף בן לאה וצפניה בן שלמה ומאיר בן חבובה ואסתר פריידיה בת פאבל ואמנון בן זהבה